

ЛЁМАН СУЛЕЙМАННЫНЪ
ТЕРДЖИМЕЙИАЛЫ ВЕ БАЛА
ЭСЕРЛЕРИ

МЕНЗАТОВА ЭЛЬМАЗ

ЗДО-2-16

- ЛЕМАН СУЛЕЙМАН 1920
СЕНЕСИ БАГЪЧАСАРАЙ
ШЕЭРИНДЕ ДОГЪДЫ. ОРТА
МЕКТЕПНИ БИТИРГЕН СОНЪ
АКЪМЕСДЖИТ ПЕДАГОГИКА
ИНСТИТУТНЫНЪ
КЪЫРЫМТАТАР ТИЛИ ВЕ
ЭДЕБИЯТЫ БОЛЮГИНЕ
ОКЪУМАГЪА КИРЕ.



УЛУ ДЖИАН ДЖЕНКНИНЪ ИШТИРАКЧИСИ. ДЖЕНКТЕН КЪАЙТКЪАН СОНЪ ОЗЪБЕКИСТАНГЪА СЮРГЮН ЭТИЛЕ.



НАМАНГАН ШЕЭРИНИНЪ МЕКТЕПЛЕРИНДЕ
ОДЖАЛЫКЪ ЯПТЫ.

БИРИНДЖИ ШИИРЛЕР ДЖЫЙЫНТЫГЪЫ – «ОМЮР ВЕ
ЧИЧЕК» («ЖИЗНЬ И ЦВЕТOK») 1971 СЕНЕСИ НЕШИР
ЭТИЛЬДИ. 1978 СЕНЕСИ «КУНЕСШ ВЕ ЙЫР» («СОЛНЦЕ И
ПЕСНЯ»), 1985 СЕНЕСИ «КУМЮШ КЪАНАТЛАР»
(«СЕРЕБРЯННЫЕ КРЫЛЬЯ») КИТАПЛАРЫ НЕШИР
ЭТИЛЬДИ.

ЛЁМАН СУЛЕЙМАН 1993 СЕНЕСИ ОЗЪБЕКИСТАНДА ВЕФАТ ЭТТИ.



ЧЕБЕР КЪЫЗЧЫКЪ

ЧЕБЕР КЪЫЗЧЫКЪ ЭМИНЕ
ЭРТЕ КЕЛЕ МЕКТЕПКЕ.
ДЮЛЬБЕР, ТЕМИЗ КИЙИНЕ,
НУМЮНЕ О, ЭДЕПТЕ.

ДЕФТЕРЛЕРИ, КИТАБЫ
ОНЫНЪ ИЧ БИР ЛЕКЕСИЗ.
"БЕШ" ЛЕРНИНЪ ЁКЪ ЭСАБЫ,
ОКЪУЙ "УЧ"СИЗ, "ЭКИ"СИЗ.

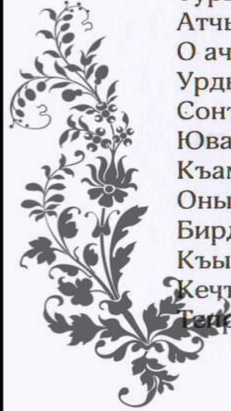
АНТЕРИ ВЕ ОГЛЮГИ
ОЗЮНЕ ПЕК ЯРАШКЪАН,
КЪЫЗЧЫКЪ АЛЧАКЪГОНЪЮЛЛИ,
ЮЗЮ, ДЕРСИНЪ, ГУЛЬ АЧКЪАН.

ЭМЕКНИ ДЕ ПЕК СЕВЕ,
ЧЕБЕРЛИКНИ ОГРЕНДИ.
АНАСЫНЕН БИРЛИКТЕ
АНТЕР ТИКЕ О ЭНДИ



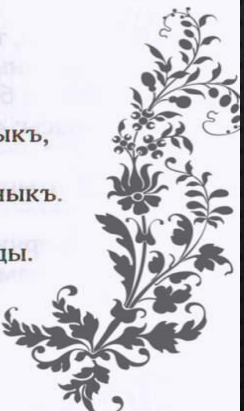


Асанчыкъ ве сычанчыкъ



Бир кунь кышта Асанчыкъ
Багъчасына кетмеди.
Хасталанды о азчыкъ,
Тымав эди себеби.
Онынъ джаны сыкъылды,
Атчыгъыны алды о,
Минди, лякин йыкъылды,
Ат тюбюнде къалды о.
Турып минди о кене
Атчыгъынынъ устюне
О ачувлы, окели,
Урды атнынъ коксюне.
Сонъ тюшюнди: «Не файда
Юваш атны урмакътан?
Къамчыламай сен айда
Оны, безер турмакътан».
Бирден батыр олды о,
Къылычыны котерди,
Кечти узакъ ёлны о,
Биренди яш кокреги.

Бу ань къапу артында
Бир сычанчыкъ корюнди.
Асан тюшип атындан,
Ёргъанына бюрюнди.
Сычанчыкънынъ козьлери
Фенер киби парылдай.
Асанчыкънынъ тизлери
Пытачыкъдай къалтырай.
Юреги де тез ура,
Чапалана къоркъудан.
Эвде сычан тургъанда,
Кельмез энди юкъу да.
Кирди къомшу одадан
Пысып-пысып мышычыкъ,
Къачалмады ювагъа,
Къолгъа тюшти сычанчыкъ.
Асан кельди озюне,
Мышыкъ оны къуртарды.
Къан ювурды юзюне.
Йигит аттан утанды.



Сокъакъ зый-чув, дёрт-беш бала
Кучелекни къувалай.
О заваллы къача, талып,
Юкъ кечмеден бир токътай,
Кене къача, гуя агълай,
«Ярдымгъа!» — деп чагъыра.
Сес-седадан этраф чынълай,
Беденчиги агъыра.
(Балаларнынъ адларыны
Кирсетмедим мен биле
Шиириме. Сокъакъларда
Олар базан расткеле).
Шаматагъа Заремачыкъ
Чапып чыкъты азбардан.
— Джоюлынъыз! — деди къызчыкъ,
Таш котерип, энъкъастан,
Эдепсизлер санки урькти,
Къачып кетти, даркъалды.
Заремачыкъ бакъты кулип,
Копечикнен о къалды.
Тос-томалакъ, бенъзей топкъа,
Чапып кельди о, бир окъдай,

Мемнюнлигин анълатты.
Шу анден яш Заремачыкъ
Кучелекнен достлашты.
Япты онъа бир ювачыкъ,
Берди эр кунъ сув, аш да.
Вакъыт кечти, тереклерден
Япракълар да тёркюльди,
Къыр да кетти бузлу ерден,
Бааръ кельди, кунъ кульди.
Копек энди узун къулакъ,
Бою осьти, семире.
Озю ком-кок, къашкъасы акъ,
Чокътан кемик кемире.
Зареманы о пек севе,
Артындан да ич къалмай,
Кельгенинен къызчыкъ эвге,
Досту оны къаршылай.
Кимерде бир акъшам сайын
Кезмеге де чыкъалар.
«Афу этинъ!» — дегендайын,
Балачыкълар бакъалар.



Кучелек



ДИКЪКЪАТЫНЪЫЗ ИЧЮН САГЪ ОЛУНЪЫЗ!

